

Geert Verdictt (midden): ‘Ik vind het fantastisch wanneer muziek kan helpen om dingen een plaats te geven.’ © Geert Verstraete

‘Op dit album mocht ik een achteruitkijkspiegel zijn’

INTERVIEW BUURMAN Voor zijn nieuwe album *Vuurman* vertimmerde Geert ‘Buurman’ Verdictt tien levensverhalen tot liedjes én podcasts. ‘Er ontstaat veel moois wanneer je je in iemands ogen kunt spiegelen.’

Voor zijn zesde album, *Vuurman*, zocht Geert Verdictt (43) de inspiratie voor een keer niet bij zichzelf. Bij het schijnsel van een knisperende vuurschaal ging hij in gesprek met tien mensen met een opmerkelijk verhaal. Bij hen onder meer een revaliderende man die het Kanaal overzwom, een tienjarig meisje dat afscheid nam van haar overleden oma, en een seingever die een wielrenner een overwinning door de neus boorde door hem een verkeerde afslag aan te wijzen. Van hun ervaringen knutselde Verdictt vervolgens podcasts en liedjes: *Vuurman* is een album waarop elke song het themalied van iemands leven had kunnen zijn.

Op je vorige plaat, *Einzelgänger*, verwerkte je je echtscheiding. Werd het te vermoeiend om in jezelf te graven?
‘Als zo’n gebeurtenis mij doordringt, kan ik niet anders dan daar een nummer over schrijven. En maar goed ook, want dat heeft veel dingen in mijn hoofd op hun plaats gelegd. Maar nu had ik interactie

nodig: er ontstaat veel moois wanneer je je in iemands ogen kunt spiegelen.’

Wat is het verschil met schrijven vanuit je eigen perspectief?
‘Wie vanuit zichzelf schrijft, heeft soms pleinvrees: de mogelijkheden zijn zo divers dat je niet weet waarnaartoe. Dat was nu anders, omdat mensen mij voedden met hun ervaringen. Ik was even bang dat dat dan weer te beklemmend zou zijn, maar het bleek bevrijdend. De zandbak is afgeleid, maar je kunt er naar hartenlust in spelen. Dan voelde ik me een natuurfoto-

‘Ik voelde me een natuurfotograaf, die heeft ook geen controle over de lichtinval. Hij moet hem gewoon vatten’

Geert Verdictt
Buurman

graaf, die heeft ook geen controle over de lichtinval. Hij moet hem gewoon vatten.’

Bij elke song hoort een podcast van een halfuur. Vanwaar die keuze?
‘Ik nam alle gesprekken op, zodat ik ze zou kunnen herbeluisteren op zoek naar dat ene woord of beeld om de song rond te bouwen. En omdat ik dat materiaal toch had, wilde ik de luisteraars een blik onder de motorkap van de songs gunnen.’

Die werkwijze is het duidelijkst bij ‘Land in zicht’, daar hoor je zinnen uit de podcast tot leven komen in de song.
‘Dat was ook een verhaal uit de duizend. Chris Gale is een man wiens lichaam na een verkeersongeval helemaal gebroken was. Na zijn revalidatie wilde hij het Kanaal overzwemmen. Dat werd een slopende tocht van vijftien uur waarbij de hele tijd land in zicht was, zij het veraf. Ik heb op de boeg van de boot waarmee we hem volgden gitaar staan spelen om hem aan te moedigen, maar bij aankomst vertelde hij me dat hij daar weinig van had gezien omdat hij vaak zijn ogen dicht had. Dan klikte het: “Land in zicht ... ogen dicht ...” Ik had een refrein.’

Was je nerveus om het resultaat te laten horen?
‘Dat niet, want dat impliceert dat ik bang was dat ik iets fouts had gedaan. Maar ik vond het wel spannend. Ik mocht zowat de achteruitkijkspiegel zijn waarin die men-

Gluren bij de burens

RECENSIE POP Voor zijn nieuwste album interviewde Geert ‘Buurman’ Verdictt tien mensen met een opmerkelijk verhaal. Het resultaat: tien podcastafleveringen die telkens uitmonden in een Nederlandstalige popsong. Hoe bepaalde beelden en zinnen uit die interviews poëtisch tot leven komen in de liedjes getuigt van Verdictts metier als songsmid. Samen met zijn bandgenoten Koen Renders en Stijn Gevaert kleedt hij nummers ook in met veelzeggende details: de cajon die het ritme verzorgt in ‘Zelfs als de wereld verdwijnt’ dendert als de deportatietrein waaraan inspiratiebron Simon Gronowski als kind ontsnapte. Maar het meest tot de verbeelding spreken de podcasts, waarin Verdictt ook zijn ervaring als documentairemaker aanspreekt. Daar maakt de zanger zijn artiestennaam waar: hij werpt een fascinerende blik over de omheining, met oprechte openheid en verwondering. (ndl)

Buurman
Vuurman is uit als album en als podcast. Op 25/5 in AB, Brussel en 1/6 in Het Depot, Leuven.
★★★★☆

sen hun eigen verhaal konden ontdekken, en dat was een dankbare positie.’
‘Bij Jorgen, de professor deeltjesfysica die zijn moeder verloor aan corona, en Alain, de seingever die een fout maakte, heb ik het gevoel dat de songs “Sterrenkijker” en “In het oog van de orkaan” wel geholpen hebben om bepaalde dingen een plaats te geven, net zoals *Einzelgänger* dat voor mij deed. Ik vind het fantastisch wanneer muziek dat kan doen. En hopelijk herkennen andere mensen er ook hun verhaal in.’

Nick De Leu